

2. Könige 5

Septuaginta (LXX)

- 1 καὶ ναϊμαν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ θαυματοποιούμενος προσώπῳ· ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδωκεν κύριος σωτηρίαν συρίᾳ καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ λελερωμένος
- 2 καὶ συρία ἐξηλθον μονόζωνοι καὶ ἡχμαλώτευσαν ἐκ γῆς ἰσραὴλ νεάνιδα μικράν καὶ ἦν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς ναϊμαν
- 3 ἡ δὲ εἶπεν τῇ κυρίᾳ αὐτῆς ὄφελον ὁ κύριός μου ἐνώπιον τοῦ προφήτου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν σαμαρείᾳ τότε ἀποσυνάξει αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ
- 4 καὶ εἰσῆλθεν καὶ ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ ἐαυτῆς καὶ εἶπεν οὕτως καὶ οὕτως ἐλάλησεν ἡ νεάνις ἡ ἐκ γῆς ἰσραὴλ
- 5 καὶ εἶπεν βασιλεὺς συρίας πρὸς ναϊμαν δεῦρο εἴσελθε καὶ ἐξαποστελῶ βιβλίον πρὸς βασιλέα ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύθῃ καὶ ἔλαβεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δέκα τάλαντα ἀργυρίου καὶ ἑξακισχιλίους χρυσοῦς καὶ δέκα ἀλλασσομένας στολάς
- 6 καὶ ἤνεγκεν τὸ βιβλίον πρὸς τὸν βασιλέα ἰσραὴλ λέγων καὶ νῦν ὥς ἂν ἔλθῃ τὸ βιβλίον τοῦτο πρὸς σέ· ἰδοὺ ἀπέστειλα πρὸς σέ ναϊμαν τὸν δούλόν μου καὶ ἀποσυνάξεις αὐτὸν ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ
- 7 καὶ ἐγένετο ὥς ἀνέγνω βασιλεὺς ἰσραὴλ τὸ βιβλίον διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ εἶπεν μὴ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι· ὅτι οὗτος ἀποστέλλει πρὸς με ἀποσυνάξαι ἄνδρα ἀπὸ τῆς λέπρας αὐτοῦ· ὅτι πλην γνώτε δὴ καὶ ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὕτως με
- 8 καὶ ἐγένετο ὥς ἤκουσεν ελίσαιε ὅτι διέρρηξεν ὁ βασιλεὺς ἰσραὴλ τὰ ἱμάτια ἐαυτοῦ καὶ ἀπέστειλεν πρὸς τὸν βασιλέα ἰσραὴλ λέγων· ἵνα τί διέρρηξας τὰ ἱμάτιά σου ἐλθέτω δὴ πρὸς με ναϊμαν καὶ γνώτω ὅτι ἔστιν προφήτης ἐν ἰσραὴλ
- 9 καὶ ἦλθεν ναϊμαν ἐν ἵπῳ καὶ ἄρματι καὶ ἔστη ἐπὶ θύρας οἴκου ελίσαιε
- 10 καὶ ἀπέστειλεν ελίσαιε ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων· πορευθεὶς λούσαι ἐπτάκις ἐν τῷ ἰορδάνῃ καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ
- 11 καὶ ἐθυμώθη ναϊμαν καὶ ἀπῆλθεν καὶ εἶπεν· ἰδοὺ δὴ ἔλεγον ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με καὶ στήσεται καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι θεοῦ αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν τόπον καὶ ἀποσυνάξει τὸ λεπρόν
- 12 οὐχὶ ἀγαθὸς αβανα καὶ φαρφαρ ποταμοὶ δαμασκοῦ ὑπὲρ ἰορδάνην καὶ πάντα τὰ ὕδατα ἰσραὴλ οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς καὶ καθαρισθήσομαι καὶ ἐξέκλινεν καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ
- 13 καὶ ἤγγισαν οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν πρὸς αὐτόν· μέγαν λόγον ἐλάλησεν ὁ προφήτης πρὸς σέ· οὐχὶ ποιήσεις καὶ ὅτι εἶπεν πρὸς σέ λούσαι καὶ καθαρίσῃτι
- 14 καὶ κατέβη ναϊμαν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ ἰορδάνῃ ἐπτάκι· κατὰ τὸ ῥῆμα ελίσαιε καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ὥς σὰρξ παιδαρίου μικροῦ καὶ ἐκαθαρίσθη
- 15 καὶ ἐπέστρεψεν πρὸς ελίσαιε αὐτὸς καὶ πᾶσα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ καὶ ἦλθεν καὶ ἔστη καὶ εἶπεν· ἰδοὺ δὴ ἔγνωκα ὅτι οὐκ ἔστιν θεὸς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ὅτι ἄλλ' ἢ ἐν τῷ ἰσραὴλ καὶ νῦν λαβὲ τὴν εὐλογίαν παρὰ τοῦ δούλου σου

16 καὶ εἶπεν ελισαῖε ὅτι κύριος ὃς παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ εἰ λήμψομαι καὶ παρεβιάσατο αὐτὸν λαβεῖν καὶ ἠπειθήσεν

17 καὶ εἶπεν ναϊμαν καὶ εἰ μὴ δοθῇτω δὴ τῷ δούλῳ σου γόμος ζεύγους ἡμιόνων καὶ σύ μοι δώσεις ἐκ τῆς γῆς τῆς πυρρᾶς ὅτι οὐ ποιήσει ἔτι ὁ δοῦλός σου ὀλοκαύτωμα καὶ θυσίασμα θεοῖς ἑτέροις ἀλλ' ἢ τῷ κυρίῳ μόνῳ

18 καὶ ἰλάσεται κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν κύριόν μου εἰς οἶκον ρεμμὰν προσκυνῆσαι αὐτὸν καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπὶ τῆς χειρὸς μου καὶ προσκυνήσω ἐν οἴκῳ ρεμμὰν ἐν τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν ἐν οἴκῳ ρεμμὰν καὶ ἰλάσεται δὴ κύριος τῷ δούλῳ σου ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ

19 καὶ εἶπεν ελισαῖε πρὸς ναϊμαν δεῦρο εἰς εἰρήνην καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ εἰς δεβραθα τῆς γῆς

20 καὶ εἶπεν γιεζὶ τὸ παιδάριον ελισαῖε ἰδοὺ ἐφείσατο ὁ κύριός μου τοῦ ναϊμαν τοῦ σύρου τούτου τοῦ μὴ λαβεῖν ἐκ χειρὸς αὐτοῦ ἃ ἐνήνοχεν ὅτι κύριος ὅτι εἰ μὴ δραμοῦμαι ὀπίσω αὐτοῦ καὶ λήμψομαι παρ' αὐτοῦ τι

21 καὶ ἐδίωξε γιεζὶ ὀπίσω τοῦ ναϊμαν καὶ εἶδεν αὐτὸν ναϊμαν τρέχοντα ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς ἀπαντήν αὐτοῦ

22 καὶ εἶπεν εἰρήνη ὁ κύριός μου ἀπέστειλén με λέγων ἰδοὺ νῦν ἦλθον πρὸς με δύο παιδάρια ἕξ ὄρους εφραιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν δὸς δὴ αὐτοῖς τάλαντον ἀργυρίου καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς

23 καὶ εἶπεν ναϊμαν λαβὲ διτάλαντον ἀργυρίου καὶ ἔλαβεν ἐν δυσὶ θυλάκοις καὶ δύο ἀλλασσομένας στολὰς καὶ ἔδωκεν ἐπὶ δύο παιδάρια αὐτοῦ καὶ ἦραν ἔμπροσθεν αὐτοῦ

24 καὶ ἦλθον εἰς τὸ σκοτεινόν καὶ ἔλαβεν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ παρέθετο ἐν οἴκῳ καὶ ἐξαπέστειλεν τοὺς ἄνδρας

25 καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν καὶ παρειστήκει πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ελισαῖε πόθεν γιεζὶ καὶ εἶπεν γιεζὶ οὐ πεπόρευται ὁ δοῦλός σου ἔνθα καὶ ἔνθα

26 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ελισαῖε οὐχὶ ἡ καρδία μου ἐπορεύθη μετὰ σοῦ ὅτε ἐπέστρεψεν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἄρματος εἰς συναντήν σοι καὶ νῦν ἔλαβες τὸ ἀργύριον καὶ νῦν ἔλαβες τὰ ἱμάτια καὶ λήμψη ἐν αὐτῷ κήπους καὶ ἐλαιῶνας καὶ ἀμπελῶνας καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας

27 καὶ ἡ λέπρα ναϊμαν κολληθήσεται ἐν σοὶ καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἐξῆλθεν ἐκ προσώπου αὐτοῦ λελεπρωμένος ὥσει χιών